

2002. október

ÉLETIGE

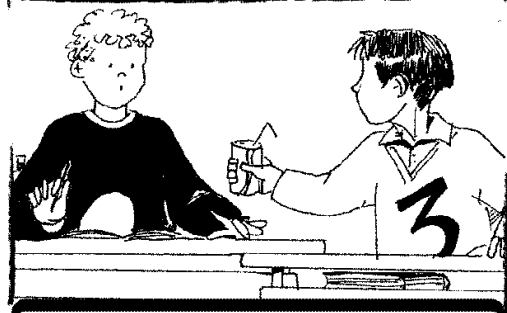
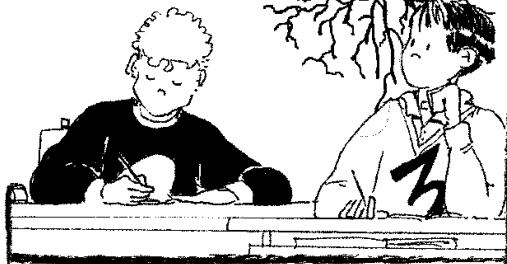
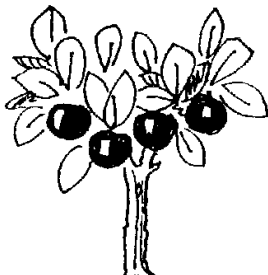
„Szeresd Uradat, Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből!”

(Mt 22, 37)

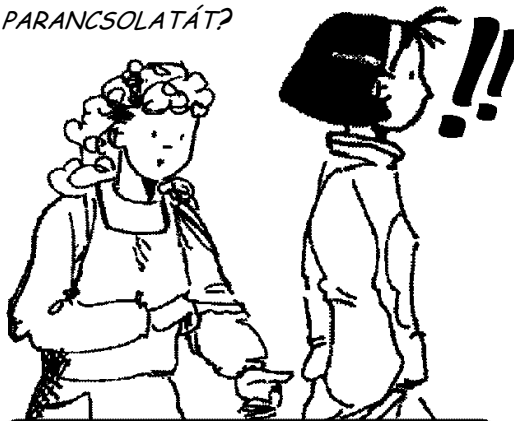
JÉZUS ARRRA A KÉRDÉSRE, HOGY „MELYIK A FŐPARANCS A TÖRVÉNYBEN?” ÉREDETI MÓDON VÁLASZOLT, EGYESÍTVE AZ ISTEN ÉS A FELEBARÁT IRÁNTI SZERETETET.

NEM LEHET KÜLÖN VÁLASZTANI EZT A KÉT SZERETETET, AHOGYAN A FA GYÖKERÉT SEM LEHET ELKÜLÖNÍTENI A KORONÁJÁTÓL.

MINÉL INKÁBB SZERETIK ISTENT, ANNÁL INTENZÍVEBBÉ VÁLIK A TESTVÉR IRÁNTI SZERETET, ÉS MINÉL INKÁBB SZERETIK FIVÉREIKET ÉS NŐVÉREIKET, ANNÁL MÉLYEBBÉ VÁLIK SZERETETÜK ISTEN IRÁNT.

HOGYAN ÉLJÜK TEHÁT JÉZUSNAK EZT A PARANCSOLATÁT?

LEGNAGYOBB ODAADÁSSAL ÉLJÜK EZT, MERT ISTENNEK NEM ADHATUNK KEVESEBBET: VAGYIS TELJESEN ÉS JÓL TEGYÜK AZT A CSELEKEDETET, AMIT ISTEN A JELEN PILLANATBAN KÉR.

BESZÉLÜNK, TELEFONÁLUNK, HALLGATUNK, SEGÍTÜNK, TANULUNK, IMÁDKOZUNK, ESZÜNK, ALSZUNK – ÖSSZESZEDETTEN ÉLJÜK AZ Ő AKARATÁT.

MINDEN CSELEKEDETÜNK EGYEDÜLTÉ MOZGATÓRUGÓJA A SZERETET LESZ, OLYANNYIRA, HOGY A NAP MINDEN PERCÉBEN ELMONDHATJUK MAJD:

IGEN, ISTENEM, EBBEN A PILLANATBAN, EBBEN A TETTBE TELJES SZÍVEMBŐL, EGÉSZ VALÓMMAL SZERETTELEK TÉGED.”

TEHÁT ISMÉT AZ ELSŐ HELYRE KELL TENNÜNK ISTENT, TÖKÉLETESEN ÉLVE AZ Ő AKARATÁT A JELEN PILLANATBAN.